عنوان مقاله: بررسی مقایسه ای اثربخشی دو روش یادگیری مشارکتی و روش سخنرانی سنتی بر یادگیری و رضایتمندی دانشجویان

نویسندگان: دکتر فرین تاتاری، دانشیار گروه بهداشت عمومی، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور.
دکتر حسن ابراهیم پور صدقیانی، دانشیار گروه فناوری اطلاعات سلامت، دانشگاه علوم پزشکی نیشابور.

مقدمه:

روش سخنرانی به عنوان یک از روش های تدریس سنتی همچنان یک رویکرد آموزشی غالب در آموزش عالی است. با این حال، مجموعه قابل توجهی از شواهد نشان دهنده محدودیت های آن در پرورش مهارت های شناختی و رفتاری مرتبه بالاتر، نگرش های حرفه‌ای و شایستگی های عملی است. در راستای گذار پارادایمی از آموزش معلم-محور به دانشجو-محور، می توان با تلفیق روش‌های ساختارمند و فعال با آموزش سخنرانی متعارف بهبود قابل‌توجهی در بروندادهای یادگیری ایجاد نمود. این مطالعه با هدف مقایسه اثربخشی دو روش یادگیری مشارکتی و روش سخنرانی سنتی بر یادگیری و رضایتمندی فراگیران رشته بهداشت عمومی در دانشگاه علوم پزشکی نیشابور انجام شد.

روش:

این مطالعه نیمه تجربی روی ۲۵ نفر از دانشجویان ترم ۶ بهداشت عمومی در درس بهداشت باروری در سال تحصیلی ۱۴۰۴ -۱۴۰۳در دانشگاه علوم پزشکی نیشابور انجام شد.روش نمونه گیری به صورت سرشماری بود.دو روش تدریس سخنرانی سنتی(۸ جلسه اول) و روش مشارکتی(۸ جلسه دوم) شامل ۵ تکنیک یخ‌شکنی، وقفه های دوره ای و مرور ، پرسش و پاسخ ، فکر کن –جفت شو - مطرح کن و گروه های همهمه به صورت متوالی برای همه شرکت‌کنندگان اجرا شد. برای ارزشیابی برنامه اجرا شده از مدل ارزشیابی کرک پاتریک استفاده شد. ابزار جمع‌آوری داده‌ها پرسشنامه سنجش رضایت محقق ساخته با ۱۹ گویه بود که بر اساس طیف ۵ درجه ای لیکرت طراحی شد و روایی و پایایی ان نیز تایید گردید . برای تعیین میزان یادگیری دانشجویان از دو آزمون چهار گزینه ای ۲۰سوالی با درجه دشواری یکسان استفاده شد. داده ها بعد از جمع آوری وارد نرم افزارSPSS نسخه ۲۶ شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار توصیفی (میانگین، انحراف معیار و درصد) و آمار استنباطی(آزمون T زوجی) استفاده شد.

یافته‌ها:

میانگین (انحراف معیار) نمره دانشجویان درآزمون روش یادگیری مشارکتی (۳/۲)۹/۱۷ و درآزمون روش سخنرانی (۲/۱)۲/۱۶ بود و این دو نمره با هم اختلاف معنی داری داشتند(p=۰۰۱/۰). میانگین نمره رضایتمندی دانشجویان از روش مشارکتی (نمره کل=۹۵) (۹/۲)۸/۸۳ و از روش سخنرانی (۶/۲)۱۰/۶۳ بود و این دو نمره اختلاف معنی داری با یکدیگر داشتند(p<۰۰۱/۰).

نتیجه‌گیری:

اجرای استراتژی های یادگیری مشارکتی درمطالعه حاضر منجر به افزایش آماری معنی دار پیشرفت تحصیلی و رضایت دانشجویان در درس بهداشت باروری در مقایسه با روش سخنرانی سنتی شد. این یافته ها از ادغام استراتژی های روش یادگیری مشارکتی در برنامه های درسی دانشجویان بهداشت عمومی و سایر دروس علوم پزشکی برای بهینه سازی نتایج آموزشی حمایت می کند.

پیشنهادات :

پژوهشگران باید مطالعات مقایسه‌ای بیشتری را برای ارزیابی اثربخشی مدل یادگیری مشارکتی در مقایسه با سایر رویکردهای آموزشی اجرا کنند. این امر به شناسایی مؤثرترین روش‌های آموزشی برای ارتقای عملکرد تحصیلی فراگیران کمک خواهد کرد.توصیه می‌شود مطالعات بیشتری برای روشن شدن اثربخشی مدل یادگیری مشارکتی در گذر زمان و با استفاده از پیگیری‌های بلندمدت انجام شود. انجام مطالعاتی با رویکرد کیفی یا روش ترکیبی در حوزه یادگیری مشارکتی نیز می‌تواند دیدگاه جامع‌تری ارائه دهد.

نویسنده مسئول:دکترفرین تاتاری farintatari@yahoo.com